

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: **S. F.**
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Starostou
sídlem Štěpská 380, Vizovice

proti

žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín

za účasti osoby zúčastněné na řízení:

J. S.

zastoupený advokátem JUDr. Bc. Michalem Březovjákem
sídlem Školní 3362/11, Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 1. 2022, č. j. KUŽL 469/2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Městský úřad Slušovice (dále jen „stavební úřad“) rozhodnutím ze dne 28. 7. 2021, č. j. 5/2021 (dále jen „rozhodnutí o odstranění stavby“), nařídil žalobci podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 169/2018 Sb. (dále jen „stavební zákon“) odstranění stavby *dřevěný přístřešek u objektu č. p. X, X* na pozemku p. č. XA v k. ú. X (dále také jen „stavba“; všechny nemovité věci zmiňované v tomto rozsudku se nalézají v tomtéž katastrálním území – pozn. soudu). Stavební úřad současně žalobci uložil předložit návrh technologického postupu prací při odstraňování stavby, stanovil podmínky pro její odstranění a uložil žalobci povinnost uhradit náklady řízení (výroky II, III a IV).
2. Žalovaný rozhodnutím ze dne 3. 1. 2022, č. j. KUZZL 469/2022 (dále jen „napadené rozhodnutí“), zamítl žalobcovu odvolání a potvrdil rozhodnutí o odstranění stavby.
3. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou dne 14. 3. 2022 domáhá zrušení napadeného rozhodnutí.

Žaloba

4. Žalobce v první řadě namítá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Žalovaný se nevypořádal s námitkou, podle níž byla stavba již dříve povolena a následně i zkolaudována. Stavební úřad zase nereagoval na žalobcův návrh na zastavení řízení o odstranění stavby a postupoval v řízení, které nakonec vyústilo v napadené rozhodnutí. Stavební úřad tím porušil žalobcova procesní práva. Z napadeného rozhodnutí nelze zjistit, jaké skutečnosti vzal žalovaný za prokázané a jakými úvahami se řídil. S odvolacími námitkami se vypořádal jen konstatováním, že stavba nebyla povolena.
5. Zadruhé žalobce namítá nesprávné hodnocení důkazů a v důsledku toho i nesprávné právní posouzení věci. Žalovaný opomenul, že stavba přístřešku byla podle žalobce povolena rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 6. 4. 2017, č. j. 2/2017 (dále jen „společné povolení“), kterým bylo rozhodnuto o umístění (výrok I) a povolení (výrok II) stavby označené *stavební úpravy, přístavba a nástavba objektu č. p. X pro změnu v užívání z pekárny na rodinný dům*. Zejména poukazuje na to, že v popisu stavby je jako součást stavebních úprav uvedeno: *„budou prováděny v 1.NP a stávající dřevěné přístavbě u východní fasády objektu. Stávající dřevěná přístavba bude obložena z interiéru cementotřískovými deskami Certis.“* Stavba přístřešku je jako sklad zahradního náčiní zmiňována i v kolaudačním souhlasu ze dne 5. 1. 2018, č. j. 4/2018, kterým bylo povoleno užívání stavebních úprav hlavního objektu. Nebyla tak splněna podmínka pro vydání rozhodnutí o odstranění stavby. Závěr žalovaného o tom, že stavba (přístřešek) nebyl součástí územní rozhodnutí a stavebního povolení je v rozporu s projektovou dokumentací, podanou žádostí i s rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 6. 4. 2017. Žalovaný hodnotil shromážděné podklady jednostranně a bez vzájemných souvislostí. Nedodržení odstupové vzdálenosti od hranice pozemku nemůže jít k tíži žalobce. Stavba byla řádně povolena a lze ji užívat na základě kolaudačního souhlasu. V této souvislosti žalobce dodává, že osoba zúčastněná na řízení vyslovila se stavebními úpravami hlavního objektu souhlas, a to před vydáním stavebního povolení.

*Vyjádření žalovaného
a osoby zúčastněné na řízení*

6. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Ve vyjádření uvedl obdobně jako v napadeném rozhodnutí, že stavba nebyla povolena. Ani jejím zakreslením do projektové dokumentace předložené k žádosti o vydání společného rozhodnutí pro stavební úpravy hlavního objektu nemohlo dojít k legalizaci stavby. Ze společného rozhodnutí i projektové dokumentace k němu vyplývá, že v době vydání společného rozhodnutí již byla stavba realizovaná. I v kolaudačním souhlasu je stavba označena jako stávající objekt. K námitce týkající se nevypořádání návrhu na zastavení řízení žalovaný uvedl, že podle judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) takovým způsobem v řízení o nařízení odstranění stavby postupovat nelze.
7. Osoba zúčastněná na řízení navrhuje zamítnutí žaloby. Ve vyjádření mj. uvedla, že stavba byla postavena mezi roky 2010 až 2014 bez povolení a před podáním žádosti o vydání společného rozhodnutí.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

8. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde o žalobu věcně projednatelnou.
9. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
10. O věci samé soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť oba účastníci s tímto postupem výslovně souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Dokazování soud neprováděl.

Skutková zjištění soudu

11. Stavební úřad vydal na žalobcovu žádost společné rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o umístění (výrok I) a povolení (výrok II) stavby označené *stavební úpravy, přístavba a nástavba objektu č. p. X pro změnu v užívání z pekárny na rodinný dům*. Součástí popisu této stavby byly mj. stavební úpravy na „*stávající dřevěné přístavbě u východní fasády objektu. Stávající dřevěná přístavba bude obložena z interiéru cementotřískovými deskami Certis.*“ Souhrnná technická zpráva, která je součástí schválené projektové dokumentace ke změně stavby hlavního objektu, popisuje stávající i nový stav. Podle stávajícího stavu je z východní strany hlavního objektu postaven jednopodlažní sklad nářadí 3,0x8,7 m, který je zastřešen pultovou střechou. Podle nového stavu má být stávající dřevěná přístavba obložena z interiéru cementotřískovými deskami Certis pro dosažení požadované požární odolnosti. I ve výkresových podkladech projektové dokumentace je dřevěná přístavba na východní straně hlavního objektu označena jako stávající. Změny stavby byly stavebně provedeny a dne 5. 1. 2018 pod č. j. 4/2018 vydal stavební úřad kolaudační souhlas zahrnující mj. i užívání skladu pro zahradní náčiní.
12. Přípisem ze dne 25. 4. 2019 oznámil stavební úřad účastníkům zahájení řízení o nařízení odstranění stavby *dřevěného přístřešku u objektu č. p. X, X*. Žalobce požádal dne 31. 5. 2019 o dodatečné povolení stavby. Usnesením ze dne 8. 1. 2021 však stavební úřad řízení o dodatečném povolení stavby zastavil z důvodu, že žalobce nepředložil povolení výjimky z odstupových vzdáleností (stavba se nachází méně než 2 m od hranice pozemku).

13. Následně stavební úřad pokračoval v řízení o nařízení odstranění stavby. Žalobce v písemném podání ze dne 9. 4. 2021 uvedl, že stavba byla povolena rozhodnutím ze dne 6. 4. 2017 a následně zkolaudována. Zároveň navrhl zastavení řízení.
14. Dne 28. 7. 2021 vydal stavební úřad rozhodnutí o odstranění stavby. V něm uvedl, že jde o *jednopodlažní dřevěný přístřešek obdélníkového tvaru, zastřešený pultovou střechou, zastavené plochy přesahující 25 m², umístěný ve vzdálenosti menší než 2 m od hranice pozemku*. V odůvodnění se stavební úřad mj. vypořádal s námitkou podanou žalobcem dne 9. 4. 2021, přičemž uvedl, že ze shromážděných podkladů plyne, že stavba dřevěného skladu pro zahradní náčiní je stávající stavbou. Stavební úřad proto při vydání společného rozhodnutí vycházel z předpokladu, že tato stavba byla řádně povolena. Stavební úřad byl uveden v omyl a v kolaudačním rozhodnutí tuto stavbu zmínil jen jako celkový kontext stavby.
15. Žalobce podal proti rozhodnutí o odstranění stavby odvolání, v němž uplatnil obdobné námitky jako v žalobě.
16. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání zamítl a potvrdil rozhodnutí o odstranění stavby. Uvedl, že stavba byla provedena mezi roky 2010 a 2014 bez povolení nebo jiného opatření stavebního úřadu, ač vyžadovala minimálně územní rozhodnutí nebo souhlas. Je nepochybné, že stavba existovala již v době vydání společného souhlasu. Stavba nebyla ani dodatečně povolena. K odvolacím námitkám žalovaný uvedl, že vybudování dřevěného přístřešku (skladu na nářadí) nebylo předmětem žádosti o vydání společného rozhodnutí. Stavba byla naopak označena jako stávající objekt. Na tom nic nemění skutečnost, že byla zohledněna v rámci požární bezpečnostního řešení stavebních změn hlavního objektu. Rozhodnutí o povolení či umístění stavby nelze nahradit kolaudačním souhlasem.

Posouzení žaloby

17. Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona *stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nabízející anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena*.
18. Soud se nejprve zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí, neboť důvodnost takové námitky by z podstaty věci bránila jeho meritornímu přezkumu. Navrhovatel primárně namítá, že se orgány územního plánování nezabývaly jeho námitkou, že stavba jejíž odstranění bylo nařízeno, byla řádně povolena a následně i zkolaudována.
19. Požadavek, aby se správní orgán v odůvodnění rozhodnutí vypořádal se všemi námitkami, návrhy a vyjádřeními účastníka řízení, plyne z § 68 odst. 3 správního řádu. Pokud se odvolací orgán (zde žalovaný) nevypořádá s uplatněnými odvolacími námitkami, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (srov. např. rozsudek NSS ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být ovšem vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, v nichž se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je

vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat, např. tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela reagovat a neučiní tak ani implicitně (srov. rozsudky NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Správní orgány přitom nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, č. 26/2009 Sb. ÚS, a rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43). O nepřezkoumatelnost nejde ani tehdy, pokud je námitka, kterou správní orgán pominul, pro posouzení věci zjevně irelevantní (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2020, č. j. 1 Afs 68/2020-31).

20. Soud neshledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným. Žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí detailně zabýval všemi námitkami vznesenými žalobcem v podaném odvolání. V první řadě se srozumitelně a důkladně vypořádal s klíčovou námitkou týkající se otázky, zda byla stavba dřevěného skladu zahradního náčiní předmětem a součástí společného rozhodnutí. Zabýval se i účinky kolaudačního souhlasu. S tvrzením, že není zřejmé, jaké skutečnosti vzal žalovaný za prokázané a jakými úvahami se řídil, nelze souhlasit. Pouhá skutečnost, že žalobce se závěry vyslovenými žalovaným nesouhlasí, nečiní napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným.
21. Namítá-li žalobce, že se stavební úřad nezabýval jeho návrhem na zastavení řízení o nařízení odstranění stavby, nelze mu rovněž přisvědčit. Stavební úřad se tímto návrhem zabýval v souvislosti s dalším tvrzením o tom, že stavba byla řádně povolena a zkolaudována (str. 4 a 5 rozhodnutí o odstranění stavby). Z těchto úvah i z celkového kontextu rozhodnutí o odstranění stavby je jasné patrné, proč nemohl žalobcovu návrhu vyhovět. Zkrátka řečeno proto, že dospěl k závěru, že stavba nebyla řádně povolena, a proto zjištěný skutkový stav vyžaduje, aby bylo vydáno rozhodnutí o nařízení odstranění stavby. Nebylo přitom povinností stavebního úřadu, aby za daných okolností o návrhu na zastavení řízení formálně rozhodl samostatným rozhodnutím. Stavební zákon ani zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, mu totiž takovou povinnost neukládají. Navíc jak správně upozornil žalovaný, podle judikatury NSS v obdobných případech ani zastavení řízení o nařízení odstranění stavby ani nepřichází v úvahu (srov. rozsudky NSS ze dne 28. 7. 2011, č. j. 5 As 30/2011-93, a ze dne 26. 8. 2013, č. j. 8 As 76/2012-35).
22. Soud proto shledal první žalobní bod nedůvodným.

Absence povolení stavby

23. V rámci druhého žalobního bodu je klíčovým tvrzením, že stavba dřevěného přístřešku byla dle žalobcova názoru povolena společným rozhodnutím. Tuto námitku však již spolehlivě a přesvědčivě vyvrátil v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný. Soud proto odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, byť hodlá závěry žalovaného z části doplnit a zkorigovat.
24. Podle žalovaného byla vlastní stavba přístřešku provedena někdy mezi roky 2010 až 2014. Být není jasné kdy přesně, je zřejmé, že k tomu došlo již v době před podáním žádosti o vydání společného povolení, na jehož obsah se žalobce odvolává. Že tomu tak skutečně bylo potvrzuje primárně schválená projektová dokumentace, kterou žalobce k žádosti o společné povolení předložil. V ní je dřevěný přístřešek označený a znázorněný jako *sklad nářadí a dřevěná přístavba* v rámci již existujícího stávajícího stavu. Vznik samotné dřevěné přístavby tedy časově předcházela provedení stavebních změn na hlavní stavbě povolených společným

rozhodnutím. Ostatně tuto skutečnost ani žalobce nevyvrací.

25. Podstata žalobcovy námitky spočívá v tom, že společné povolení zahrnuje i povolení k provedení dřevěné přístavby (přístřešku na náradí). To ale není pravda. Součástí stavebních úprav, které byly povoleny společným rozhodnutím je pouze provedení *obložení interiéru dřevěné přístavby cementotřískovými deskami Certis*. Nic víc. Jedinou povolenou součástí dřevěného přístřešku je tedy jeho interiérové obložení deskami, nikoliv stavba samotná (resp. její konstrukce). Důvodem, proč bylo obložení provedeno, je přitom požárně bezpečnostní řešení hlavního objektu. Samotná stavba přístřešku však společným rozhodnutím *povolena nebyla*, přestože s ohledem na rozměry (více než 25 m²) a umístění (méně než 2 m od hranice pozemku) vyžadovala alespoň územní souhlas (§ 79 odst. 3 a § 96 stavebního zákona, ve zněních před 31. 12. 2012 a před 31. 12. 2016).
26. Za daných okolností si tedy musel soud položit otázku, zda existence oprávnění k provedení interiérového obložení cementotřískovými deskami Certis na základě společného povolení nebrání tomu, aby došlo k nařízení odstranění celé stavby.
27. V projednávané věci jde o situaci, kdy jeden stavební objekt (dřevěný přístřešek) vznikl provedením dvou staveb ve smyslu definic uvedených v § 2 odst. 3 a 4 stavebního zákona („*Stavbou se rozumí veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání.*“ „*Pokud se v tomto zákoně používá pojmu stavba, rozumí se tím podle okolností i její část nebo změna dokončené stavby.*“). Jednu (hlavní) část tvoří vlastní dřevěný přístřešek, který původně existoval samostatně a představuje nepovolenou stavbu, a druhou (povolenou) část tvoří jeho vnitřní obložení, které bylo provedeno až dodatečně na základě společného rozhodnutí. Obě stavby jsou v tomto případě z povahy věci neoddělitelné v tom smyslu, že vnitřní obložení nemůže existovat samostatně bez stavby dřevěného přístřešku. Z toho tedy plyne, že nelze odstranit (demolovat) pouze tu část stavebního objektu, která nebyla řádně povolena a povolenou část ponechat.
28. Stavební zákon takové situace výslovně neupravuje a rigidně stanoví pouze jediný následek existence nepovolené stavby, a to nařízení jejího odstranění, nebude-li dodatečně povolena. Podle soudu ale nelze paušálně konstatovat, že ve všech obdobných případech bude důvodné a účelné nařídit odstranění stavby (stavebního objektu) jako celku. Jako příklad lze uvést situaci, kdy stavebník bez jakéhokoli zákonem vyžadovaného rozhodnutí či opatření stavebního úřadu vybudoval zahradní domek (přístřešek s rozměry nad 25 m²). Následně ale na jeho žádost stavební úřad vydá rozhodnutí nebo souhlas se změnou stavby spočívající v tom, že stavebník rozšíří půdorys, přistaví obytné patro, přivede elektřinu, vodu a plyn, a změní ji na obytnou chatu. Za takových okolností by bylo dle soudu krajně nespravedlivé, aby došlo k nařízení odstranění stavby jen z toho důvodu, že původní stavba zahradního domku nebyla povolena (i v případě, že by nedošlo k vydání dodatečného povolení stavby). Paleta obdobných případů přitom může být velmi pestrá a různorodá.
29. V obdobných případech tak stavebnímu úřadu vzniká určitý prostor k tomu, aby sám posoudil s přihlédnutím ke všem zjištěným okolnostem, zda je účelné a důvodné nařídit odstranění celého stavebního objektu (stavby), byť jeho část byla provedena na základě řádného povolení. Dochází zde ke střetu více konkurujících zájmů, a to soukromého zájmu stavebníka, veřejného zájmu na dodržování stavební kázně, případně jiných veřejných zájmů a zájmů třetích osob, které mohou být existencí stavby dotčeny. Je úkolem stavebního úřadu relevantní zájmy identifikovat a posoudit. Východiskem úvah je posouzení otázky, která ze

staveb (ve smyslu stavebního zákona), jejichž provedením vznikl jeden stavební objekt, plní jeho převažující (hlavní) hospodářskou funkci. Dalšími hledisky jsou (nikoliv výlučně) přiměřenost zvoleného řešení, ochrana legitimního očekávání stavebníka a ochrana práv třetích osob a veřejného zájmu, případně další okolnosti, jež vyjdou v řízení o odstranění stavby najevo. Lze přihlídnout i k okolnostem, které vedly k tomu, že stavba nebyla dodatečně povolena. Závěry a úvahy, jimiž se bude řídit při rozhodnutí o odstranění či neodstranění stavby, musí stavební úřad řádně vysvětlit v odůvodnění svého rozhodnutí.

30. V projednávané věci je jednoznačné, že převažující (hlavní) funkci stavebního objektu (stavby) plní jeho původní část, která vznikla již před vydáním společného rozhodnutí a byla provedena bez zákonem vyžadovaného územního souhlasu. Interiérové obložení, které bylo provedeno jako součást požární bezpečnostního řešení, je toliko jeho součástí, která sama o sobě neplní žádnou hospodářskou funkci. Dále plyne z projektové dokumentace předložené ke společnému rozhodnutí, že žalobce si musel být vědom toho, že přístřešek byl stavebně proveden již před podáním žádosti o společné rozhodnutí. Ostatně do žádosti ani samotnou stavbu přístřešku nezahrnul (pouze vnitřní obložení), a nemůže se tudíž dovolávat legitimního očekávání, že s přístřeškem bude nakládáno jako se stavbou povolenou. Netvrdil ani, že se z legitimních důvodů mohl domnívat, že stavba dřevěného přístřešku nevyžaduje žádné povolení, souhlas či jiné opatření stavebního úřadu. Oproti tomu práva osoby zúčastněné na řízení by byla neodstraněním stavby přístřešku bezpochyby dotčena, neboť stavba byla provedena těsně u hranice jejího pozemku při nedodržení stanovené odstupové vzdálenosti. V případě neodstranění stavby by osoba zúčastněná na řízení ztratila jakoukoliv reálnou možnost bránit se proti existenci této stavby, resp. uplatnit vůči ní námitky zákonem stanoveným postupem. V daném případě tedy všechny zjištěné okolnosti bezpochyby vedou k tomu, aby stavba přístřešku byla jako celek odstraněna.
31. Závěry vyslovené žalovaným a stavebním úřadem je třeba v tomto případě zčásti zkorigovat, neboť žalovaný nezvažoval, jaký je důsledek skutečnosti, že v rozsahu změn týkající se instalace vnitřního obložení byla stavba povolena. Nic to ovšem nemění na tom, že i tak byly naplněny podmínky pro nařízení odstranění stavby jako celku podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Žalobci také nelze přisvědčit, pokud tvrdí, že žalovaný hodnotil shromážděné podklady nesprávně a jednostranně. Žalovaný zohlednil podstatné skutečnosti a okolnosti, jež vyšly v řízení najevo, a byť musel soud jeho závěry zčásti zkorigovat, správně dospěl k jedinému možnému závěru, že jde o stavbu nepovolenou. Napadené rozhodnutí proto ob stojí v přezkumu zákonnosti.
32. Souhlasit lze i se závěrem žalovaného, že oprávnění užívat stavbu plynoucí z vydaného kolaudačního souhlasu nenahrazuje stavební povolení či územní rozhodnutí, které bylo v daném případě podmínkou pro realizaci stavby dřevěného přístřešku (přístavby). Skutečnost, že stavba byla v kolaudačním souhlasu uvedena, nemá za následek její „legalizaci“, resp. zhojení nedostatku územního souhlasu. Stejně tak nemá pro posouzení věci význam, že osoba zúčastněná na řízení původně vyjádřila v řízení o žádosti o vydání společného rozhodnutí souhlas s provedením změn hlavního objektu. Z tohoto souhlasu neplyne, že by souhlasila rovněž s umístěním dřevěného přístřešku na hranici jejího pozemku.
33. Žalobní bod není důvodný.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

34. Soud tedy dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji zamítl [§ 78 odst. 7 s. ř. s.].

Vady napadeného rozhodnutí, k nimž by musel přihlídnout i bez námítky, soud neshledal.

35. Soud neprovedl žalobcem navržené důkazy, neboť všechny jím označené listiny tvoří součást správního spisu, jehož obsahem se dokazování neprovádí.
36. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, náleželo by mu proto právo na náhradu nákladů řízení. Nad rámec jeho běžné úřední činnosti mu ovšem žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly.
37. Osobě zúčastněné na řízení soud neuložil žádnou povinnost a nejsou dány ani žádné důvody hodné zvláštního zřetele, pro něž by jí bylo možné přiznat náhradu nákladů řízení. Náhrada nákladů řízení jí proto nenáleží.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 22. února 2024

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu